

Народная Воля

Да ўвагі!

Хто хоча
набыць газету
ў офісе рэдакцыі —
чакаем!

«Народная Воля»

в Twitter www.twitter.com/narodnaya_volya

в Facebook www.facebook.com/nv.online.info

в V Kontakte www.vk.com/nvonlineinfo

Еўропа гатова да дыялогу з Беларуссю. Для поўнай нармалізацыі адносін з нашай краінай Мінску застаецца прыняць толькі тры ўмовы — увесці мараторый на смяротнае пакаранне, вызваліць 3-за кратаў палітвязняў і правесці свабодныя выбары.

БЕЛАРУСЬ-ЕС

Проверка на дэмакратыю

У аўторак у Страсбургу гаварылі пра сітуацыю ў Беларусі. Парламенцкая асамблея Савета Еўропы гатова да дыялогу з Беларуссю. Пра гэта заявіў дакладчык па Беларусі камісіі ПАСЕ па палітычных пытаннях і дэмакратыі **Андрэа Рыгоні**.

У Страсбургу на пасяджэнні камітэта асамблеі па палітычных пытаннях і дэмакратыі прысутнічалі і прадстаўнікі беларускага парламента (Мікалай Самасейка, старшыня камісіі па міжнародных справах Палаты прадстаўнікоў), і прадстаўнікі грамадзянскай супольнасці (праваабаронца Валянцін Стэфановіч і грамадскі дзеяч Аляксандр Лагвінец).

Андрэа Рыгоні звярнуў увагу на нявырашаную праблему смяротнага пакарання ў Беларусі, мараторый на якое так і не быў уведзены. Гаварыў ён і пра ціск

на палітвязня Міколу Статкевіча: «Я, безумоўна, праінфармаваны, які ціск аказваецца на *спадара Статкевіча*, якога ўтрымліваюць у адзіночным заключэнні. Гэта выклікае нашу занепакоенасць». На думку спецакладчыка, Савету Еўропы і ПАСЕ трэба пераканаваць у тым, што ў кіраўніцтва Беларусі ёсць воля і жаданне прытрымлівацца галоўных еўрапейскіх каштоўнасцяў. «*Кампрамісаў тут быць не можа*», — падкрэсліў Андрэа Рыгоні. Ён адзначыў, што дзень прэзідэнцкіх выбараў у Беларусі «стане важнай праверкай таго, наколькі Беларусь імкнецца да палітычнага ўзаемаадносін з Саветам Еўропы і іншымі міжнароднымі арганізацыямі».

І ўсё ж такі ці не галоўнае пытанне, якое даўно псуе адносіны паміж Беларуссю і

Еўрапейскім Саюзам, — гэта смяротнае пакаранне, якое не адменена ў нашай краіне.

Савет Еўропы выказаў незадаволенасць нагоды смяротных прысудаў у Японіі і ў ЗША, але да Беларусі ў гэтым пытанні мае «завышаныя патрабаванні». Бо гэта «*еўрапейская краіна, якая ў перспектыве мусіць стаць сябрам Савета Еўропы*». Так тлумачыць пазіцыю ў дачыненні да нашай краіны дырэктар Дырэктарата па палітычных пытаннях Савета Еўропы **Аляксандр Гесэль**.

Менавіта наяўнасць смяротнага пакарання з'яўляецца перашкодай для вяртання Беларусі статусу спецыяльна запрашанага ў Савеце Еўропы. Тым не менш 21 красавіка на пасяджэнні камітэта Парламенцкай асамблеі Савета Еўропы па палітычных пытаннях і

дэмакратыі прагучалі словы, што трэба пытанне вяртання гэтага статусу нашай краіне пачынаць абмяркоўваць. Карысць ад такога вяртання, звяртае ўвагу Аляксандр Гесэль, прызнаюць і Беларусь, і Савет Еўропы. Тым не менш умова, што статус гэты вернуць толькі пасля ўвядзення мараторыя на смяротнае пакаранне, застаецца.

«А калі ўводзіцца нейкая ўмова, то яна павінна быць выканана. Бо калі ўмовы ўводзіць, а потым іх не прытрымліваецца, то навошта было іх ўводзіць? Да ўсяго я лічу, што Беларусі знаходзіцца на такім этапе свайго развіцця, калі яна шчыльна наблізілася да ўвядзення мараторыя на смяротнае пакаранне. І яна павінна гэта зрабіць, перш чым будзе вернуты статус. Важна, што мы бачым сёння і ў

Парламенцкай асамблеі інтарэс да аднаўлення шырокамаштабных кантактаў, і ў беларускіх улад такая цікаўнасць таксама ёсць. Ну, калі справа толькі ў адной невялікай умове, то, мяркую, ёсць сэнс падумаць над тым, каб яе выканаць», — сказаў Гесэль, адказваючы на пытанне «Еўрарады».

Са свайго боку, беларускія ўлады запрасілі прадстаўнікоў Парламенцкай асамблеі назіраць за прэзідэнцкімі выбарамі ў Беларусі. Гэта, а таксама тое, як будзе праходзіць першы этап выбарчай кампаніі па вылучэнні кандыдатаў, агітацыі і зборы подпісаў, стане сведчаннем таго, наколькі наша краіна зацікаўлена ў развіцці дыялогу з Саветам Еўропы, сказаў Аляксандр Гесэль.

Алег СНОЎ.

3 ПЕРШЫХ ВУСНАЎ

Пра што гаварылі апазіцыянеры?

Намеснік старшыні руху «За Свабоду» **Аляксандр Лагвінец**, які выступіў у Страсбургу на слуханнях, у сваёй прамове гаварыў пра неабходнасць «роўнага і канструктыўнага дыялогу» ўнутры нашай краіны — гэтак, як улады Беларусі хочучь ад еўраструктур.

Але, на жаль, «*прырода палітычнага рэжыму ў Беларусі засталася нязменнай, бо ўлады толькі гавораць, але нічога не робяць, каб рэальна наблізіць Беларусь да стандартаў Савета Еўропы*».

«Беларусы вартыя таго, каб карыстацца еўрастандартамі ў тым ліку ў сферы правоў чалавека, аднак па-ранейшаму палітычныя правы беларусаў не паважваюцца. Так, у сферы выбарчага заканадаўства можна канстатаваць пагаршэнне, а не паліпшэнне сітуацыі. Улады ўсяляк не жадаюць увесці просты і разумны прынцып — падлік галасоў разам», — заявіў Аляксандр Лагвінец.

Ён таксама зазначыў, што «*увесці мараторый на смяротнае пакаранне без вызвалення палітвязняў можна і трэба было б ужо сёння*». «Мікола Статкевіч ды іншыя палітвязні павінны быць на волі» — заявіў Аляксандр Лагвінец.

Пры гэтым адзін з кіраўнікоў руху «За Свабоду» падкрэсліў, што апазіцыя выступае за мірныя перамены і нацыянальную кансалідацыю.

Вясна вяртаецца!

Памёрзлі і досыць! Зацяжное пахладанне заканчваецца, паўночныя вятры змяняюцца на паўднёвыя, і да нас пачнуць паступаць больш цёплыя і камфортныя паветраныя масы.

Пра гэта распавёў начальнік службы гідраметэаралагічных прагнозаў Рэспубліканскага цэнтра па гідраметэаралогіі, кантролі радыяактыўнага забруджвання і маніторынгу навакольнага асяроддзя **Дамітрый Рабав**.

У пачатку 24 красавіка будзе пераважна без ападкаў, толькі ночч і раніцай месцамі па пўночным усходзе — кароткачасовыя дажджы. Днём у асобных раёнах Віцебскай вобласці ўзмацненне ветру парывамі да 15-18 м/с. Тэмпература паветра мінімальная ноччу +1...+7°C, максімальная днём +12...+18°C, па поўдні +19...+21°C.

У суботу і нядзелю таксама будзе пераважна без ападкаў. Максімальная тэмпература днём +18...+25°C.

ВІНШУЕМ!

Сямейны партрэт — пакуль без Цімафея.

Новая вышыня Алы Цупер

Алімпійская чэмпіёнка па фрыстайле **Ала Цупер** нарадзіла сына **Цімафея**.

Перад Гульнямі-2014 у Сочы Ала Цупер пакінула вялікі спорт. Выйшла замуж, нарадзіла дачку Лізу. Праўда, затым галоўны трэнер зборнай Мікалай Казека і муж Яўген угаварылі яе вярнуцца ў спорт, і вяртанне было проста феерычным — на Алімпійдзе ў Сочы фрыстайлістка заваявала «золата».

«Ала ў добрым рэжыме адпрацавала два трэнеравыя зборы, але затым высветлілася, што яна зноў чакае дзіця, і трэнеры ў спартсменка спынілі», — распавёў напрыканцы мінулага года **Мікалай Казека**. — Не ведаю, ці канчаткова яна развіталася са спортам альбо пасля родаў зноў вернецца. Спадзяюся, нам не прыйдзецца зноў заклікаць яе, як у мінулы раз...»

Учора сыну Цімафею споўніўся роўна месяц, — распавяла **Ала Цупер** «Народнай Волі».

— Нараджала ў цэнтры «Маці і дзіця», усё прайшло нармальна. Зараз крыху складаней з думка дзеткамі, бо кожны патрабуе ўвагі, але муж дапамагае. Дачка хутка ўжо будзе тры гады, таксама і пагушчае малага, і пацалуе. Добрая памочніца расце...

Алякс СІВІТЫ.

СІТУАЦЫЯ

Саюзнікі на мяжы сваркі

Ініцыятыву Уладзіміра Пуціна па ўвядзенні ў Еўразійскім эканамічным саюзе адзінай валюты не падтрымаў Казахстан.

Намеснік міністра нацыянальнай эканомікі Казахстана Цімур Жаксылыкаў паведаміў: «Казахстан выключае магчымасць таго, што ў Еўразійскім эканамічным саюзе (ЕАЭС) будзе уведзена адзіная наднацыянальная валюта».

«Гэтыя пытанні мы не абмяркоўваем. Гэта не ёсць тама парадку дня», — адзначыў Жаксылыкаў. Ён дадаў, што да 2025 года ў рамках ЕАЭС плануецца правесці толькі гарманізацыю заканадаўства ў галіне рэгуля-

вання фінансавых рынкаў.

А вось афіцыйны Мінск у дадзеным пытанні гатовы стаць на бок Расіі і падтрымаць ініцыятыву Уладзіміра Пуціна.

«Валютны саюз — адна з апошніх фаз інтэграцыі. Мы лічым, што тая дата, якая вызначана дамовай аб стварэнні ЕАЭС, — гэта поўна, — паведаміў наядаўна журналістам былы прэм'ер-міністр, а зараз старшыня Савета Рэспублікі Міхail Мясніковіч. — Ва ўмовах, калі няма дастатковай стабільнасці на фінансавых рынках, безумоўна, мы павінны набліжаць гэты тэрмін». Паводле яго слоў, пытанні

далейшай інтэграцыі ў валютнай і фінансавай сферах абмяркоўваліся з расійскім бокам, у прыватнасці з прэм'ер-міністрам Дамітрыем Мядзведзевым і старшынёй Савета Федэрацыі Федэральнага сходу Валянцінай Мацвёнка. «Мы казалі пра тое, што трэба наблізіць тэрміны інтэграцыі, каб першыя этапы валютнага саюза маглі запрацаваць у бліжэйшыя тры-чатыры гады», — дадаў старшыня Савета Рэспублікі.

Такім чынам, паміж саюзнікамі па ЕАЭС насцявае сур'ёзны канфлікт.

Ігар МАРОЗАЎ.

ТЫМ ЧАСАМ

Яшчэ адзін галаўны боль

Кыргызстан звярнуўся да ПАСЕ з просьбай дапамагчы ў экстрадыцыі з Беларусі Курманбека і Жаншыа Бакейевых — былога прэзідэнта гэтай краіны і ягонага роднага брата.

На пленарным пасяджэнні ПАСЕ старшыня камітэта па міжнародных справах кіргізкага парламента Каныбек Іманаліев нагадаў, што ў 2010 годзе краіна перахлыла шэраг важных падзей. 7 красавіка 2015 года споўнілася роўна пяць гадоў з дня Народнай рэвалюцыі.

«Бакейевы асабіста аддалі загад на расстрэл людзей, якія выйшлі на мірны мітынг. Гэта быў апагей іх крывавага рэжыму. Былі забіты мірныя грамадзяне. Загінула больш

за 120 чалавек, больш за 1 тысяччу атрымалі раненні. Прэзідэнт Бакейў, яго брат Жаншы, які ўзначальваў службу дзяржаховы краіны, старэйшы сын Марат уцяклі з краіны. На разліцце яны завочна абвінавачаны ў масавым забойстве, звязаным з перавышэннем службовых паўнамоцтваў, і аб'яўлены ў міжнародны вышук», — перадаюць інфармагенцтвы словы Іманаліева. Ён загадаў, што ў часы кіравання Бакейевых у краіне адбываліся шматлікія незаконныя забойствы дэпутатаў, бізнесменаў і журналістаў.

Нагадаем, што Бакейў з сям'ёй знаходзіцца ў Беларусі. Аляксандр Лукашэнка прызнаваўся, што сам даў загад выратаваць экс-кіраўніка Кыргызстана падчас рэвалюцыі.

Паводле неафіцыйнай інфармацыі, Бакейў атрымаў беларускае грамадзянства. Усе апошнія гады Бішкек беспаспяхова дамагаецца ад Мінска вызваць Бакейевых.

Сёння ў лютым Кыргызстан і Беларусь абмяняліся рэзкімі заявамі пасля забойства ў Мінску кіргізкага кримінальнага аўтарытэта. У Бішкеку ўпэўнены, што за значнымствам стаць сям'я Бакейевых, і патрабуюць іх выдачы.

У сваю чаргу МЗС Беларусі кажа, што Кыргызстан мае спецыфічны падыход да праваўладдзя. Беларуская дыпламатычнае ведамства сумняваецца, што кіргізкае дзяржава можа забяспечыць выкананне правоў сваіх грамадзян, у тым ліку і права на справядліваю судовую абарону.

АКЦЫЯ

«Чарнобыльскі шлях» дазволены

Мінгарвыканкам даў дазвол на правядзенне ў сталіцы «Чарнобыльскага Шляху». Пры гэтым зменены час збору ўдзельнікаў — гэта будзе паўгадзіны з 14.00 да 14.30. Само шэсць адбудзецца з 14.30 да 16.00.

Першапачаткова арганізатары планавалі правесці збор удзельнікаў з 14.00 да 15.00, а на саму акцыю аддаць гадзіну з 15.00 да 16.00. Пры гэтым сёлетні «Чарнобыльскі Шлях» абмяжуецца толькі шэсцем, мітынгу на плошчы Бангалор не будзе — няма грошай, адзначаюць у аргкамітэце правядзення акцыі.

Сёлета шэсць пройдзе пад агульным лозунгам «Не!» расійскай ядзернай пагрозе!».

КАМПРАМІС

Мінск стане пляцоўкай гандбольнай згоды?

Адборачныя матчы гандбольных зборных Расіі і Украіны плануецца правесці ў беларускай сталіцы.

Кіраўнік Федэрацыі гандбола Расіі Сяргей Шышкароў паведаміў, што адборачныя матчы чэмпіянату Еўропы-2016 пройдуць 10 і 11 чэрвеня ў Мінску.

Раней сустрачы 3-за напружанай палітычнай абстаноўцы пад перанесены спачатку з кастрычніка на красавік, а затым — з красавіка на чэрвень.

«Прычынова гэтае пытанне ўжо вырашана, — цытуе расійскія СМІ **Сяргей Шышкароў**. — Засталося толькі дадаць пацвярджэння з боку Еўрапейскай федэрацыі гандбола. Мы знайшлі кампрамісны варыянт пры актыўным пасрэдніцтве кіраўніка НАК Беларусі Аляксандра Лукашкі. Ён паабяцаў, што сустрачы будучы арганізаваны на вышэйшым узроўні».

Алякс СВЯТЛАНІЧ.

ШЛАГБАУМ

Литва защищается

«Бакейевы асабіста аддалі загад на расстрэл людзей, якія выйшлі на мірны мітынг. Гэта быў апагей іх крывавага рэжыму. Былі забіты мірныя грамадзяне. Загінула больш

С 1 мая 2015 года подакцизные товары в личном багаже или топливо в баке личного автомобиля могут беспощадно ввозиться в Литву не чаще 3 раз в месяц.

Нововведение никак не затронет белорусов, посещающих Литву три и более раз в месяц. Те же, кто поедет 4-й и более раз, заплатит сборы за перемещение через границу, например, топлива и сигарет.

В таможенном департаменте Литвы пояснили: определять количество и стоимость товара, подпадающего под уплату сборов, таможенники будут на местах. Журналистам привели несколько примеров.

Дизельное топливо: если в баке вашего автомобиля на момент въезда в Литву находится 10 литров солярки, сумма сборов (акциз плюс НДС) составит 4 евро, 20 литров

— около 10 евро, 60 литров — около 25 евро. Бензины: если в баке вашего автомобиля на момент въезда в Литву находится 10 литров бензина, сумма сборов (акциз плюс НДС) составит 6 евро, 20 литров — около 13 евро.

Следует иметь в виду, что количество пересечений границы «привязаны» к человеку, а не к автомобилю! То есть, если вы три раза въезжали в Литву на автомобиле или поезде,

а четвертый — поехали на личном авто, сборы за ввозимое топливо придется заплатить.

— Что касается сигарет, то здесь сумма сборов будет варьироваться в зависимости от марки, ее посчитает таможенник при ввозе гражданином. В целом же стоит знать, что ставка НДС в Литве — 21%, — напомнили в Таможенном департаменте.

(Окончание на 2-й стр.).

Віктар КАЗЬКО

3 цыкла «На кручку»

Плач касаткі па-над водамі Усуры

(Заканчэнне. Пачатка на 7-й стар.)

Перамагаюць інстынкт натоўпу, жаданне аднасіці з ім, асалоды зліцця пачуццяў, экстаз першабытнасці. І сам я тут не выключэнне.

Злавіў сябе на гэтым, калі Іман развітваўся з Дэматратам Уладзіміравічам Лявоным. Была на тым развітванні яшчэ не старая жанчына з двух-ці мо трохгадовым замураным хлопчыкам на аццэлых руках. Жанчына — не ведаю, кім яна даводзілася Лявонову, мо нікім. Але плакала яна ўголос і не саромелася слёз. Плакаў і хлопчык, слёзы нястрымана дзвюма дарожкамі цяклі па яго твары. А вось голас, плачу яго я не чуў. Пэўна, ён плакаў пад настрой і стай маці. Самога ж плачу да мне не даносіла. Як вышлі, а мо і душы заклапа. Ці таму я і настраўваўся з фотаапаратам, нібыта імкнучыся ім завыць голас хлопчыка. Злавіў у пастку ўласнай пустаці, што валодала мной на той час.

Добіўся толькі таго, што жанчына пачала хваляцца ад майго фатаапарата, настрынаці маёй аглуляй душы. І безгалосе хлопчыка, а пазней і жанчыны, было адзіным здобыткам сяпалога фатаапарата. Хаця галашэнне, па майх меркаваннях ужо сёння, было мо даволі гучным, толькі не дадзена было мне пачуць яго, як пэўна, і развітальнаму натоўпу пацупць яго. Толькі слязінка дзіцяці, нямы дакор смерці.

Я пачуў яго плач на той жа рацэ дзесьці праз год з нечым. Так у мяне ўжо складалася і адбылося. Мая камандзіроўка на востраў Даманскі зацягнулася замест тыдня амаль на месяц. Сустрэчы і паездкі на заставы і ў шпіталь. Гутаркі з пагранічнікамі, сякі-такі ўдзел у іх жыцці, за-за чаго, дарчы, пазней мяне пачалі з маёй газеты цягнуць у акружнюю ваенную: не пойдзеў у газету акругі — пойдзеў папітруком у роту. Ледзь адбыўся.

Адстаў я мяне мой рэдактар, звярнуўся да сакратара абкама партыі. І той цыкнуў на ваенных. Такім чынам мая вайсковая кар'ера была загублена, я назаўсёды застаўся радавым неабучаным. Але, пэўна, і за гэта, і за камандзіроўку на Даманскі, і за сваю душэўную лухату — за слязіны дзіцяці — усё ж сплаціў здароўем. Зубы мудрасці туды так і не прарэзаліся, але дзясну разнесла так, што яна не памяшчалася ў роце. Рот сцягну, што курнуў гузку, і я не здолеў есці. Адно толькі піў — суп, ваду, напой і, зразумела, усё іншае. У новасібірскай аэрапорце Кальцова, куды звярнуўся ў медпункт, мяне хацелі зняць з рэйсу — тэмпература сарка адзін градус, з наступствамі. Палёт у Кемерава заканчваў у туалете. Але дома, у рэдакцыі і хаце, паспеў яшчэ «адліскацца».

А далей былі балыніцы, балыніцы з самым жалівым, хаця, дзякью Богу, пазней і не спраўдзіліся, дзягнязям. Наступным ужо летам жонка дабілася мне пцуёўкі на разабітасцю ў санаторый «Шмакаўка» — на тую ж савецка-кітайскую граніцу на раце Усуры. Вось так лёс гуляе з намі. Я ў радасце падпарадкаваўся гэтай гульні. Больш таму, што Усуры засталася не аблюёнай мной. А так хацелася яе рыбы, не толькі нашай, але і кітайскай, што я яшчэ на падлёдзе да Шмакаўкі імгненна аздараваў. Наведду мінулагадніх сяброў-пагранічнікаў.

— А жывём нішчак, — паведамілі яны мне. — Кітайцы спакойныя, толькі панаставілі на сваім беразе нам нагляд партрэта Мао Дэздзуня. А мы ім у адказ клазеты без задніх сценцак. Партрэты кітайцы прыбралі.

Вось такі салдацкі гумар. І я павесялеў у Шмакаўку. Увогуле варта зданачыць, што на лепшае лачэнне і адпачынак, чымсьці там, мне нідзе больш не шнасіцца. З-за мяжы, глушы санаторый быў яшчэ не спаскуджаны фаназэры наменкатныя хворых. Здаровыя людзі, ветліваці і прыязнасць абслугоўвання без клопату, каму, колкі і за што даць. Вартасць, годнасць і гонар двухбакова, сапраўды пралетарска-інтэлігентныя. Чысціна паветра і душ такія, што я не меў часу хварэць, заняўся адзіна маючай быць у такім эдме рыбалай, хаця Усуры, па ўсім, была не маёй райой.

Лычылася яна горнай, але тут была раўнінай. Скоп, што па восені я пазалочыўся макуўкі цэркваў, зусім не горы, хача мо і храмы. Рака абягала іх, ад кожнай срэбрам і золатам прымаляла даніну і старажытным кітэжам з лёгкім трышчэннем сусальнага золата ў адбітку вады вярталася нагляд вочу і свету. Гожа і да распулаты таго ж зогата ў душы, да дрогчай слязы ў сярэдзіне па-боску чаравальна і да перахопу дыхання вабіна.

Але мая рыбацкая душа звякла зусім да іншых рэчак. Сувора строгіх і бурклівых сібірска. Да зацята сакрытых, на першы погляд рахманых, але донна напятах, як сам беларус-паляшук, прыпці з Сожам і Бярэзіны. У іх я адчуваў нешта карэнна стрыжнявое. Характар. Асабліва ў Прыпці. Нічога знешне кідкага, паказнога, пры беразе, нягледзячы на віры і ямы, віхуры, адбойную плынь з вінтавой прыцягальнай і любай, як ў вясковай прыгажуні на шчацэ, рухомай ямачкай, што ад вялікага глыбы, донца прыпцівай вады, сэрца ракі, у якім атабарыўся і пражывае сівы волат, сом-гаспадар.

Кручына паверхневасцэ віру плешчацца аб яго лабаціну і па вусяках, па вусяках струменна бяжыць прач, да сярэдзіны ракі, да яе фарватару, дзе прыхаваны нябачны воку стрыжань. Не прывядзі Гасподзь патрапіць у яго, даверыцца яго абдымак, куды больш моцным за абдымкі жанчыны, у ласкавай і нумоўнай жарсці якой застаецца толькі адно — працягнуць ногі. Така ўжо нарачаюцца бегучай вады Палесся, такі яе пракветны стрыжань і нораў. Характар. Гэтага я не адчуў ва Усуры. Хаця, канечне, памыляўся, як кожны кулік у чужым балоце. А балота было, безумоўна, чужым і мо больш кітайскім, з усходнімі хітрыкамі і прыкамаціямі. Недарма ж яны штодзень казалі нам па сваім радзё: добры вечар вам, дарагія сібіракі, часова пражываючыя на кітайскай тэрыторыі.

Мо таму і не таланіла мне на ловы чужой рыбы ў чужым краі. Чужое неба, чужая вада, чужы голас акалялі мяне. А рыбы? І блізка не было ні знакамитага сібірскага тайменя. Ні востра, ні тупарыўнага выбітнага лянча, нічога ўжо не гаворачы пра таўсталоў і экзатычных аўхаў. Звычайныя дробныя і смеццевыя ельчыкі, чэбакды джэўсёныя ярышы. Такімі ловамі я мог задаволіцца ўсюды, не злязачы з печы. І на якую насадку я тую рыбу ні плаўю, чым ні прынаджаў — і чылімам (прэснаводнай мясцовай крэветкай), і жалезняком (чорным чарвём), і звільнымі мяне кашамі, хлебам, мухамі ды сляпнямі — вынік адзін-адзіны: безнадзейна безвынікова.

Праўда, іншым разам трапіла рыба не рыба, жывёла не жывёла — дзіўнае божае стварэнне, нарочнае мясцовымі людзьмі конь-губар. Пра губы скажаць нечага, ці не сіліконавыя? А вось конь быў сапраўдны, з высока ўзнятай, хача і без грывы, галавой, па-конску выпнутай грудзінай. Конь дый годзе! Толькі надта ж маленькі і з сядалішчам, больш прыдатным шахматнай дошцы, хоць ты яго бярэ і даруй грошамістрам, Каспараву ці Купрэйчыку. Мо дапаможа справіцца з рудым амерыканцам Фішэрам. Але лавіць таго губата коніка я не хацеў, шкадаваў і трохі грэбаваў. Наедкі з яго ані плоніў,ч, някай бяжыць зноў у раку па башку, сапраўднага каня, нашага калгаснага мерына.

Так пазабавляўся я на Усуры да пары да часу. Пакуль не злавіў аднойчы штосці невытлумачальнае. Клонула хіжа, па-акунёвама — і адрэза на дно. Я пацёр без падсечкі. На кручку зноў было нешта незвычайнае, маленькае, але таўстае, нахштат сцягата вялізнага выпузка. Я ўзняў вуду і па-рыбачку выставіў насустрэчу гэтаму стварэнню руку. Але сябра, з якім я рыбаліў, адбіў маю руку ў бок лёту ад стварэння, паспеў яшчэ моўчы:

— Небяспечна, касатка-скрыпту. У шыпах — атрута. Не смаротна, але руку, што льялку, доўга будзеш насіць...
Ён яшчэ мне нешта даволі доўга гаварыў, але я ўжо нічога не чуў. Заклава вушы. Мой улоў, мая здабічка плакала не пачутым год таму дзіцячым голасам. Закладзеная пустаці у той час пры развітванні Імана з палкоўнікам вушы, здаецца, ачуліся. Я не ведаю, як плачуць рыбы і ці плачуць яны увогуле. Ці маюцца сарод вады ў іх слёзы і якія яны, салёныя, як і нашы, ці са слодкім, што наша ж кроў? Адым мірам і горам мы з імі заручоныя ці падзеленыя і развядзеныя назаўжды?..

Гэта ўжо, пэўна, больш сённяшняе, хача і з мінулага. Ад безгалосага плачу дзіцяці год таму. Плачу да якога я быў глухі.

Над водамі прыморскай ракі Усуры горка і па-дзіцячы несучешна плакала рыба-касатка. Я кінуў на беразе вуду і пайшоў прач ад гэтага плачу. А на другі дзень, не дабывушы свой тэрмін у санаторый, быў у небе. Прыслышаў самалёт як мага далей ад ракі, якую сніў ў дзіцячых снах, ад мары, якая збылася, але не заручылася яшчэ з пустаці.

(Цалкам цыкл будзе надрукаваны ў часопісе «Дзяслоў»).

ВНЕ ИГРЫ

Беспредел

На прошлой неделе футбольное минское «Динамо» потребовало от милиции извинений за «неподобающее отношение» к своим болельщикам.

Владельцы сезонных абонементов категории Premium, в том числе семьи с детьми, направленные в Гродно на матч первого тура чемпионата «Неман» — «Динамо-Минск» на специальных автобусах. Выезд «был омрачен неподобающим отношением к болельщикам «Динамо», сообщил клуб.

Как говорится в заявлении, по неизвестным причинам сопровождавшие болельщиков

сотрудники правоохранительных органов не разрешили автобусам останавливаться у пунктов придорожного сервиса (остановка было две — в лесу), на стадионе запрещали есть. После этого некоторые болельщики решили из Гродно добираться своим ходом, только бы не в сопровождении ОМОНа.

Впрочем, такое беспределное поведение милиции по отношению к футбольным

болельщикам — не новость для Беларуси. Например, на стадионе милиционеры могут не пускать болельщиков в туалет, иногда попасть на трибуны человек может, только пройдя проверку в «автозак».

А потом мы удивляемся, почему на стадионы сегодня приходят по 100 болельщиков. Такой футбол никому не нужен!

Алесь СИВЫЙ.

ПО ПОВОДУ

Геннадий ТУМИЛОВИЧ: “В Беларуси к футбольным фанатам относятся как к отбросам общества»

Известный белорусский вратарь рассказал о взаимоотношениях белорусской милиции и футбольных болельщиков.

— Еще тема — отношение милиции, — цитирует tribuna.com **Геннадий Тумилович**. — Я так понял, меры стали ужесточаться. Ну что за бред?! Вот как объяснить людям в погонах и чиновникам происходящее?

Румас (Сергей Румас — председатель Белорусской федерации футбола. — **Авт.**) у нас кто?.. У него хорошая должность. Председатель же может позволить себе какое-то обещание с представителями МВД. Неужели нет?

С нынешним отношением у нас как не было болельщиков, так и не будет. Приезжает ОМОН, окружает сектор с фанатами. Получается удивительная картина: омоновцев больше, чем фанатов. И милиционеры еще и провоцируют болельщиков. Когда был спортивным директором «Динамо», насмотрелся... Вот сектор. Вы же его окружали. Сколько там людей? 200, 300, пусть 500, пусть 1000. Но вы их контролируете. Пусть они внутри вашего периметра хоть уср..., они же никому

чисто физически не могут помешать в кольце ОМОНа.

Какое ужесточение? Какого?! Мы во время моей работы в «Динамо» проводили встречи с людьми из МВД. Я, милиционер в серьезном чине и представитель фанатского движения. «Вы не пейте!» — «Вы не бейте!» Вроде поговорили. Вроде друг друга поняли. И в этом нет ничего сложного. Просто относиться к людям нормально. Не как к отбросам общества. А к посетителям стадионов в Беларуси именно так и относятся.

Слушай историю. Играл в Минске БАТЭ с «Барселоной». Мы добирались из Питера целый день на машине. Кто не за рулем, выпил чуть-чуть. Один — президент федерации футбола Ленинградской области, второй — известный в России агент. Пришли на вход. Там омоновцы шмонали какого-то пацана. Мои попутчики как увидели — офигели. Вступились за парня. Естественно, их «закружили». А я стою такой в костюме

сборной Беларуси. Понятно, меня узнают. Не все, но узнают. Пытаюсь объяснить: мол, это ребята из России, их пригласили на матч. Ни хрена. Пока не нашел Капского (Анатолий Капский — председатель правления ФК БАТЭ. — **Авт.**), пока не нашел начальника ОМОНа, вопрос не решился. При этом мне пришлось пройти через другой вход. И знаешь, там стояли такие менты 18–19 лет, что страшно. Стоит чудачко и тыкает взрослым мужикам: «Карманы выворачивай, я тебе говорю!» Я уже не решился делать замечание, чтобы помочь своим товарищам. Хорошо, что замляли в итоге.

И ведь на хоккее такого нет. Потому что, если все же случится, кто-то будет сильно недоволен. И за хоккей сразу нахоботуют. А футбольные фанаты — это почему-то отбросы общества. Это самое мерзкое, что может быть. Все вот говорят про выпивших посетителя. Ну, они же на стадион приходят эмоции выбросить. Понятно, есть

быдло, которое напивается в г... Да, таких гнать надо. Но не все же бухают сверх меры. А что, сами менты не пьют? Уверен, среди них тоже хватает быдла. Нахоботули погони — и уже как будто человек.

А в федерации сидят ребята с позицией: «Ой, этим клубы должны заниматься». Блин, да решите вы вопрос! Просто один раз. В Минске же пьют пиво на хоккее. А на футболе только собираются разрешить. И то вроде бы. А наше «вроде бы» приведет к тому, что люди на хоккее пили, пьют и будут дальше и чувствовать себя комфортно, а на футболе ничего не изменится...

Во время чемпионата мира по хоккею ведь не было такого отношения. И это страшно. Вот всем моим русским друзьям очень нравится Беларусь, белорусы, белорусские города, белорусская чистота, белорусский президент. Всем все нравится. Но почему сами белорусы друг к другу относятся, как собаки голодные?..

ПЫТАННЕ — АДКАЗ

авыягравяцца зацкаўленымі бакамі, а ў выніку менавіта гэтая інфармацыя і аказваецца праўдзівай. Таму час пакажа.

3 кім згуляюць беларусы на чэмпіянаце свету па хакеі?

«Нагадайце, калі ласка, калі прайдзе чарговы чэмпіянат свету па хакеі і з кім у групе згуляюць беларусы?»

Павел Сяргеевіч АСТРОЎСКІ, Вілейскі раён.

— Чэмпіянат прайдзе з 1 па 17 мая ў Чэхіі. Зборная Беларусі ў сваёй групе на папярэднім этапе згуляе з камандамі Фінляндыі, Расіі, ЗША, Славакіі, Нарвегіі, Славаеніі і Даніі.

У мінулым годзе на дамашнім першынстве беларусы занялі пачаснае 7-е месца. Паглядзім, ці змогуць яны і зараз паўтарыць той поспех.

Ці з'явіцца ў Беларусі закон аб балельшчыках?

«Чуў, што ў Беларусі можа з'явіцца закон аб балельшчыках. Ці можна паведаміць аб гэтым падрабязней?»

Валентын СЦЕПАНЕНКА, Гомель. — Гэта пакуль усёго толькі ініцыятыва, з якой выступіла Беларускае федэрацыя футбола на апошнім справаздачна-выбарчай канферэнцыі.

На думку кіраўніка федэрацыі **Сяргея Румаса**, такі закон дапаможа вярнуць балельшчыкаў на стадыёны і на дзяржаўным

узроўні вызначыць правы і абавязкі ўсіх, каго гэта датычыцца.

Румас нагадаў на канферэнцыі, што апошнім часам мноства аматараў футбола перасталі хадзіць на футбольныя матчы. Адной з галоўных прычын яны называюць занадта строгае стаўленне да балельшчыкаў з боку міліцыі. Кіраўнік федэрацыі футбола абяцае, што будзе зроблена ўсё магчымае, каб гледачы вярнуліся на трыбуны, а тыя, хто забяспечвае бяспеку, усяляк спрыялі гэтаму.

Ініцыятыву, дарчы, падтрымаў і першы віцэ-прэзідэнт Нацыянальнага алімпійскага камітэта Беларусі, памочнік кіраўніка дзяржавы па пытаннях фізкультуры, спорту і развіцця турызму **Максім Рыжанкоў**.

Які кошт білетаў на чэмпіянат Еўропы па мастацкай гімнастыцы?

«Вельмі хачу пайсці на чэмпіянат Еўропы па мастацкай гімнастыцы, які прайдзе ў Мінску, але вагаюся... Раскажыце, якія будуць кошты на білеты?»

Святлана МІРОНЧЫК, Мінскі раён.

— Першыняство Еўропы прайдзе на «Мінск-Арэне» з 1 па 3 мая 2015 года. Кошт білетаў вагаецца ад 50 да 110 тысяч рублёў, хоць кошт квіткоў на «Шоу зорак сусветнай гімнастыкі» складае ад 100 да 300 тысяч рублёў. Абамемент на ўсе дні спаборніцтваў будзе каштаваць 105–285 тысяч рублёў.

Дарчы, арганізатары турніру не выдаюць усеіх сакрэтаў шоу, але запэўніваюць, што рыхтуюць праграму, якая ўразіць гледачоў.

Падрыхтаваў Алесь СВЯТЛАНІЧ.

СТРАТЫ

Урок беларускай. Памяці Марыі Лукашук

У Брэсце памерла Марыя Пракопаўна Лукашук. Сталая чытачка і аўтар «Народнай Волі» з першага нумара газеты, маці дырэктара Беларускай службы Радзё Свабода **Аляксандра Лукашук**.

Памяці Марыі Пракопаўны аўтар Радзё Свабода **Сяргей Навумчык** прысвяціў гэтыя радкі.

Васіль Быкаў і Марыя Лукашук. Прага, 2003 год.

Ёй было 88 гадоў, яна ўсё жыццё выкладала беларускую мову і літаратуру. Мы жылі ў розных гарадах, і я, канешне, не быў яе вучнем — але ў драматычныя для сябе дні атрымаў ад яе ўрок, які ярка быў звязаны з беларускай мовай. Але не толькі з мовай.

За беларускую мову яна магала заплаціць і жыццём. У часы Другой сусветнай вайны 15-гадовая Марыя была прызначана акупанцыйнымі нямецкімі ўладамі спачатку настаўніцай, а потым дырэктаркай пачатковай школы. Яна прыгавала, што ў школе не вялі ніякай прапаганды, не было нават партрэтаў Гітлера — проста вучылі дзяцей (павінен жа быў нехта іх вучыць — усе чатыры гады акупавы. Ці дзеці павінны былі расці дурнямі?). Але гэтага было дастаткова, каб, як потым стала вядома, партызаны атрымалі загад яе знішчыць. Нехта з мясцовых выратаваў.

Яна не была ў камсамоле і ў партыі («душа не ляжала»), але яе прафесіяналізм быў нагэтулькі высокі, што не толькі абараніла дысертацыю, але і загавала інстытуцкай кафедрой беларускага мовазнаўства.

Як выкладчык і адказны чалавек, які цікавіўся гісторыяй, Марыя Пракопаўна, вядома ж, ведала, што «чорная перады» ў жыцці нашай і народаў цягнулася дзесяцігоддзямі, нават стагоддзямі. Але мяне заўсёды ўражвалі яе аптымізм і вера ў тое, што Беларусь будзе вольнай і дэмакратычнай. Я не памятаю, каб у размовах, калі я распытваў яе пра Брэст, **Марыя Пракопаўна** скардзілася на нейкія цяжкасці, што любім рабіць мы ўсе. Наадварот — яна распавядала пра добрыя справы яе сяброў і знаёмых. Памятаю, з якой цікавасцю слухаў гэтыя ёйныя распавяды **Васіль Быкаў** у Празе. Пра сябе не гаварыла — і толькі ад іншых можна было даведацца, што яна носіць перадачы ў турму палітвязням, што ходзіць па інстанцыях, каб дамагчыся разабітці рэпрэсаванай жанчыны ў часы бальшавіцкага тэрору, ці што піша звароты ў пракуратуру, каб нехта зневажае беларускую мову, ці што перадае грошы са сваёй сціплай пенсіі ў ТБМ.

А цяпер пра ўчынак, які асабіста я ўспрыняў як урок. Калі ў красавіку 1995-га дэпу-

Калектыв «Народнай Волі» выказвае глыбокае спачуванне родным і блізкім **Марыі Пракопаўны** Лукашук. Мы будзем заўсёды помніць дарагога сябра «Народнай Волі» і дзякаваць, што даваўся жыць побач з такім багатым душою і талентам, нераўнадушным чалавекам.

Замучили простатит и аденома предстательной железы? Потенция недопустимо упала? Проблемы очень серьезные, но решаемые. Один курс «Кастокрин» — и Вы в норме

«Кастокрин» — препарат нового поколения. Его основу составляют мускус и касторум железа речного бобра, экстракт боровой струи, фруктоза и цинк сульфат гептагидрат. Этот препарат действует комплексно. Каждый знает, что с усилением простатита и аденомы простаты, сильно падает потенция. Поэтому «Кастокрин», стабильно и неумолимо убирая аденому простаты и простатит, так же стабильно и добросовестно повышает потенцию. Происходит значительное повышение уровня тестостерона в крови, стимулирующее рост сексуальной энергии до такого уровня, словно Вам снова 20. Впрочем, не будем вдаваться в биохимию и урологию, для этого надо быть хорошим специалистом. Главное, что «Кастокрин» производится по государственной программе «Родники долголетия» и только на фармакологических предприятиях. Клинические испытания подтвердили его отличные восстановительные свойства. Он благотворно влияет на работу всех органов человека, приводя в норму сердечно-сосудистую, нервную, эндокринную и иммунную системы. Организм наполняется жизненной энергией. Отличное самочувствие, хорошее настроение и оптимизм молодого организма — работа «Кастокрина».

Если Вы считаете, что «Кастокрин» — это то, что Вам требуется, то приобрести его можно в магазине «Натуральные препараты фито- и биосметитика» по адресу: г.Минск, ул.Козлова, 3. «Дворец искусства» 2-й этаж. Время работы: Вт.—Сб. 11.00—18.00. Вскр 11.00—16.00. Тел.: (017) 284-91-96. По Беларуси высылается наложенным платежом.

Заказ по тел: **8029-774-46-16 МТС, 8029-325-71-70 Velcom, 8025-915-24-27 Лайф.**

ЧПТ «Содружество» УНП 1957/1481 Сертификат RU 77.01.34/001.Е 002.909/от 21.03.2013 Сертификат гос. регистрации (Россия, Беларусь, Казахстан) №РС001/АИ 32.06.2013 УНП 11901/0846 ИП Зильбург Г.В.

Адрес редакции: 220030, Минск, вул. Зынгельса, 34а. Приёмная: тел. (017) 32868871. Тел./факс рекламного отдела: (017) 3286609 nvonlineinfo@gmail.com <http://www.nv-online.info>

Падпісныя 63222 — для індывідуальных падпісчыкаў, індэксы: 632222 — для падпрпрыемстваў і арганізацый.

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф Паўлавіч СЯРЭДЗІЧ

У сувязі з адсутнасцю магчымасці рэдакцыя не рэагуюе і не вяртае, права ўступлення ў перапіску пакадае за сабой. За інфармацыю, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя не адказвае. Могучы друкавальны матэрыял, у якім пазначаны аўтары не падвержана газетай. Паслядольне аб'яваў рэгістрацыі сродку масавай інфармацыі №947 ад 6 студзеня 2010 г. выдадзена Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь (пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Надрукавана ў друкарні дзяржаўнага падпрпрыемства «Выдавецтва «Беларусь Дом друку», ЛП №02330/106 ад 30.04.2004. Минск, пр. Незалежнасці, 79. Падпісана ў друк 22.04.2015 у 17.00. Аб'ём 4 друк. аркушы. Тыраж 25420 экз. Заказ №1382.